

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Deželni zbor goriški.

13. seja.

Navzoči vsi poslanci. Zapisnik se potrди. Deželni tajnik navede na novo došlo peticije.

Posl. župnik Grča utemeljuje svoj predlog, po katerem se vlada pozivlja, naj odpove vinsklo klavzulo z Italijo. Posl. Naglos govori proti. Sprejme se nujnost predloga in predlog sam. Proti so glasovali Naglos, dr. Luzzatto in conte Valentini, radikalno krilo italijanskega kluba.

Razpravljali so nato vladni načrt zakona o uravnavi hudournika Birse v Brdih in Furlaniji. Poročevalec dr. Venuti predlaga naj se načrt izroči odseku v presojo in poročilo. Dr. Marani predlaga naj se o načrtu razpravlja in sklepa potom nujnosti. Dr. Verzeznassi podpira ta predlog, dr. Tuma se mu pa upira, češ, da tehnični načrt je pomanjkljiv. Dr. Faidutti, Naglos in poročevalec zagovarjajo načrt. Sprejme se nujnost in sam načrt.

Po tem zakonu se stroški v znesku 350.000 K pokrijejo tako-le: z 20% do do najvišjega zneska 70.000 K iz dež. zaloga, z 50% do najvišjega zneska 175.000 K s prispevkom iz državnega melioracijskega zaloga, z 10% do najvišjega zneska 35.000 K, ki ga bode prispevala državna cestna uprava, z 20% do najvišjega zneska 70.000 K, ki ga plačajo občine, kojih ozemlje se z uravnanimi deli zavaruje oziroma zboljša. Razdelitev tega zneska izvrši c. kr. namestništvo. Morebitni prihranki pridejo v prilog vsem prispevateljem v razmerju njih prispevkov.

O proračunu deželnega zaloga za leto 1903 je poročal v imenu finančnega odseka dr. Verzeznassi. Finančni odsek je nasvetoval glede deželnega proračuna, katerega je bil predložil deželni odbor, nekatere spremembe in sicer: v osemem poglavju, v šestem naslovu, ki

govori o obrtno-nadaljevalnih šolah, naj se zviša stalni letni prispevek italijanski šoli v Gorici za 400 K in oni v Trzinu za 200 K, ter naj se sprejme nov letni prispevek po 1000 K slovenski dekliški obrtni šoli v Gorici in nadaljevalni šoli, ki se ima ustanoviti v Korminu. Znesek 8000 K, ki je določen za podpore visokošolcem, naj se prenese iz vrste izrednih stroškov med redne, tako, da jih bo zanjprej deželni odbor podeljeval. Ker bo imel deželni zalog za leto 1902 radi mnogih odpisov vsled toče in drugih uim, precejšen konceptni primankelje, naj se postavi med potrebščine za leto 1903 znesek 30.000 K v delno pokritje omenjenega primanjkljaja. Vsled tega bi znašale vse redne potrebščine 993.842 K izredne pa 136.509 K, torej skupaj 1.130.351 K, in bi bilo primanjkljaja 751.656 K, radi česar naj bi se davščina na vsak hektoliter na drobno potrošenega piva zvišala na 2 K, tako da bi znašala skupaj 48.000 K.

Dr. Tuma je izjavil v splošni razpravi, da bo glasoval proti proračunu, ker se ozira premalo na produktivnost stroškov. Dr. Verzeznassi mu odgovarja, da razne podpore, izdane od leta 1863 do danes, so se porabile v marsikatero plodovito podjetje.

V podrobni razpravi je izjavil dr. Venuti v svojem in v imenu tovariša dr. Luzzatta, da kot zastopnika goriškega mesta ne moreta glasovati za prispevka slovenskima obrtno-nadaljevalnima šolama v Gorici, ker ti pomenjate narodni boj, v katerem ne dopuščata transakcij. Pri podporah za ceste je poslanec Lapanja predlagal, naj bi se v ta namen postavil v proračun znesek 80.000 K namesto 30.000 K. Dr. Gregorčič meni, da tudi on bi rajši glasoval za 80.000 namesto 30.000 K v ta namen, ako bi ta potrošek dobil pokritje v predloženem proračunu. Dokler tega ni, mu ne ostane drugega nego zadovoljiti se z nasvetovano svoto.

Proračun je bil sprejet v vseh točkah po nastavkih finančnega odseka. Podaljšali so se do konec leta 1903 vsi oni krediti iz prejšnjih dob, ki se niso mogli izplačati do konca leta 1902.

Ko je bil sprejet proračun za leto 1903, glavna točka dnevnega reda, podelile so se razne podpore, kakor smo zadnjič poročali.

Prošnja društva „Šolski Dom“ za enkratno podporo svoji dekliški obrtno-nadaljevalni šoli v Gorici, se odstopi deželnemu odboru, da jo reši. Tako tudi prošnja županstva v Idrijskem radi podpore za uravnavo Drganjščeka in za brambena dela ob Soči. Prošnja cestnega odbora v Kobaridu za uravnavo Nadiže in za brambena dela ob Šijaku se odstopijo deželnemu odboru, da stopi radi njih z vlado v dogovor in da stavi potem dež. zboru primerne predloge. Peticiji katoliško-politiških društev v Bovecu in v Kobaridu radi pogozdovanja na Tolminkem se odstopita dež. odboru, da jih upošteva pri svojih nadaljnjih korakih v tej zadevi.

Bila je že osma ura, ko je seja končala.

14. seja.

2. januv. — Zapisnik prejšnje seje se potrди. Vladni zastopnik odgovarja na interpelacijo posl. Jakončiča radi brambenih del ob Idriji (Judrio) na desni italijanski strani. Tajnik prečita zaznamek na novo došlih peticij.

Posl. Lapanja utemeljuje svoj predlog, s katerim se pozivlja vlada, da čim prej preloži kos državne ceste, ki vodi od Sv. Lucije na Bačo, tako da pojde skoro vodoravno ob Idriji in da omogoči napravo dovozne ceste k namerovani železniški postaji pri Sv. Luciji. Predlog se sprejme potom nujnosti brez ugovora.

Na vrsto pride načrt zakona o ureditvi pravnih razmer učiteljskega osebja na javnih ljudskih šolah. Dr. Marani prečita obširno poročilo o tej zadevi ter

predlaga, naj zbornica pretresa in sprejme predloženi načrt zakona. V splošni razpravi so govorili gg.: Holzer, Gregorčič, Treo, Luzzatto, vladni zastopnik, Faidutti in Tuma. Vsi so priznavali potrebo, da se učiteljsko vprašanje uredi, a večinoma so omenjali tudi težkoče radi pokritja novih stroškov. Dr. Gregorčič je izjavil, da on in tovariši pričakujejo, da se v tem zakonu določi kaj tudi radi tega pokritja in da z ozirom na to, kar se v tem pogledu sklene, uredijo svoje postopanje v tej zadevi.

V podrobni razpravi je dr. Treo predlagal, naj bi nove stroške prevzela dežela. Za to so glasovali vsi slovenski poslanci razen dr. Tume, proti pa vsi italijanski in dr. Tuma.

Dr. Tuma je predlagal raznih prememb v korist učiteljem, tudi takih, ki bi bile združene z večjimi stroški; pa niso obveljale.

Dr. Verzeznassi je predlagal, naj bi ta zakon stopil v veljavo še le tedaj, ko bi bil potrjen zakon o pristojbinah na zapuščine, ko bi bil odločen letni preostanek normalno-šolskega zaloga na šolske potrebščine, in bi bila dovolila v ta namen letni državni prispevek najmanj 60.000 K. Dr. Gregorčič je to zagovarjal. Proti so govorili dr. Tuma, Naglos, Faidutti, Luzzatto in Marani.

Vsled tega je Verzeznassi svoj predlog odtegnil in zakon je bil med veliko razburjenostjo sprejet nespremenjen.

15. seja.

Tudi v tej seji ni bilo novega poslanca Falconerja. Zapisnik prejšnje seje se potrди. Dr. Venuti je stavil v imenu deželnega odbora predlog, naj se premeni sklep dež. zbora glede davščine na pivo v tem zmislu, da se zahteva po 2 K, ako pa bi vlada v to ne hotela privoliti, pa najmanj 1 K 70 v od hektolitra.

Dr. Faidutti utemeljuje svoj predlog, naj bi se postavil v deželni pro-

se tako vsi zatržejo in svinje ima že hudič v oblasti.

Skupuh je sicer preklinjal, a hlapec se je natihoma smejal ter spravič dajanje.

Tako Tonček.

„I, zdaj pa že vidim, da moram še jaz začeti“, pravi boter Jože, ter si potegne z roko preko že nekoliko osivelih las.

„Bilo je lansko leto. Jaz sem hodil tam po Rovtuh, iskal sem kake dobre krave. Pa sem našel nekega dne, spaka, še sedaj ne vem kje sem bil. Pa dobim tam nekega fantiča. pa pravim:

„Ti, fante, kje pa sem sedaj, kje?“

„Ej stric, v ‚Peklu‘ ste, pa pri ‚Vragu‘ bodele kmalu.“

Veste, da sem se ustrašil do konca pet in mraz mi je bilo kot bi led nosil tam iz ledenice.

„V ‚Peklu‘ torej praviš da sem“, povprašam še enkrat.

„I nu, seveda“, dé fante, pa me pelje potem preko neke grape, do prve hiše. Oddahnil sem se.

Bila je to vendar hiša kot druge, no, a vendar je mogoče, da je tu sanj vrag, saj se bere, da človek ne ve, kdaj v skušnjavo pade.

Pa grem dalje.

LISTEK.

Kedar smo pri kozarcu.

Je že tako, da človek ne more biti sam.

Tudi naši Gorjani se radi družijo, posebno pripravna je seveda nedelja.

Pa smo sedeli neke nedelje popoldan za našo mizo. Pred nami je bila polna steklenica pa hleb domačega kruha.

Vrata so se odprla in vstopil je še stric Janez, ki je znal marsikatero okroglo povedati.

„Hej, Janez, pa sem pojdi in pij“, dejal je boter Jože, ki je tudi sedel za mizo.

„No, pa še od mene“, oglesi se Hribarski Tonček, „boste pa kako razdrli.“

„Tisto pa že, tisto“, za to pa sem vedno bodisi po dnevu ali tudi po noči. Saj veš ti Jože, kakó sem tisti babi gori na Smrekovi Rebri celo noč pravil o naših gorskih sosedih za vrečo suhih hrušek“. Tako je dejal stric Janez in sedel za mizo.

„O tistih, ki so širili cerkev?“ začudim se jaz; „ali pa znate še kako?“

„Kajpak da znam, pa še eno najlepših. Tisto o žrebetu, če hočete.“

Pa je začel:

„Veste, nekaj je prišel njihov župan v Gorico, pa je videl tam na nekem oknu debelo bučo.

„I, slišjo gospod“, pravi prvemu, ki ga sreča, „kaj pa je to za eno hentano jajce. To pa že ni kurje, kaj ne?“

„A, konjsko, je konjsko.“

„Hentejte, konjsko!“ začudi se možicek, pa gre in kupi bučo, češ, pri nas imamo razhodno običino in gospod naš bi gotovo rabili žrebe, da bi jih nosilo.

„Kakó se pa izvali“, vpraša še prodajalca.

Ta, navihanec, pa pravi:

„Kaka stara ženica naj sedi gori. V treh tednih bo gotovo žrebe.“

Trije tedni so bili že pretekli, a konjička le še ni hotelo biti.

Pa gre očka nazaj v mesto, pa pove, kaj in kakó.

„Ej, pa po kakem bregu zavalite, pa bo gotovo —“

In šli so vaščani ter zavalili bučo. Sreča je hotela, da je priletela ravno v neki grm, kjer je tičal — zajec. Skokom jo je ta ubral preko senožeti — vaščani pa z njim.

„Hentej, raca buzaronska, glejte kak že teče. Pa kak lepe kostajnceve dlače je. Le dejmo za njim, le dejmo!“

Pride tam mimo lovec, in zajec je

račun stalen znesek, katerega naj določi dež. odbor v podporo posojilnicam po Raifeisenovem sistemu, že ustanovljenim, ali ki se še ustanove. Dr. Faidutti pojasni potrebo in korist takih posojilnic, koliko se v drugih deželah stori za njihovo ustanovitev. Posl. Naglos je proti nujnosti. Dr. Tuma pravi, da se škoduje kmetu, ako se mu denar posojuje; najboljši prijatelj kmeta je učitelj; posojilce naj le bodo, pa ne v rokah duhovščine, marveč v nepristranskih, nepolitičnih rokah; če je že duhovnik zraven, mora biti tudi učitelj, ki je poklican širiti omiko med maso ljudstva ter voditi ga. Dr. Gregorčič govori za nujnost. Dr. Faidutti odgovarja Naglosu in Tumi in se sklicuje na naprednost gospodov na desni in levi. Proti predlogu so glasovali vsi Italijani razun Faiduttija, dr. Tuma, dr. Treo in Štrkelj.

Dr. Marani predlaga tretje branje zak. načrta o pravnih razmerah učiteljskega osebja na javnih ljudskih šolah. Dr. Gregorčič opozori na resolucije šolskega odseka. Deželni glavar odgovori, da o resolucijah se bo razpravljalo, ko bo načrt zakona sprejet v tretjem branju.

Ko je bil zakon sprejet, prečita poročevalec resolucije s katerimi se vlada pozivlja: 1. naj predloži v potrjenje načrt zakona, kateri določa pristojbine od zapuščin, ki se stekajo v deželni učiteljski pokojninski zalog; 2. naj dovoli, da se bodo obračali letni presežki normalno šolskega zalog, ki znašajo okoli 10.000 K na leto, v pokritje učiteljskih plač; 3. da določi državni prispevek v pokritje učiteljskih plač najmanj v znesku 60.000 K na leto, ki naj se razdelijo med okrajne šolske zaloge v tisti razmeri, kakor dosednji deželni prispevek. Predlog se sprejme soglasno.

Načrt zakona o pospeševanju govedoreje, katerega je vlada vrnila, zahtevajoč nekatere malenkostne spremembe, se popravljen v zmislu vladinih opazk sprejme.

Posl. conte Panigaj predlaga, naj se izroči c. kr. gozdnemu nadzorstvu v Gorici iz prevstankov gozdorejskega zaloge za l. 1901-1903 znesek 3621 K v namen, da se z njim in državnim prispevkom pospešuje pogozdovanje lagun.

Prošnji županstva Perteole za podporo zdravstvenim delom in zdravstvenega odbora v Gradežu za podporo zgradbi zdravstvene dvorane se odstopi dež. odločba.

Občinam v gradiščanskem okraju, ki so bile po toči in povodnjah močno prizadete, se dovoli podpora 10.000 K, ki naj se porabijo za javna dela.

Kmetijskemu društvu v Cerknem se za zgradbo mlekarne dovoli dež. podpora 2000 K v dveh obrokih. — Cestnemu odboru v Kobaridu 800 K za čiščenje Idrijce. — Občini Idrijsko pri Kobaridu se dovoli prispevek 800 K za obrambena dela ob Soči. — Občini Nemški Rut 500 K za cesto s Koritnice v Nemški Rut ter 100 K za ono iz Ruta v Grant. — Občini Ponikve 800 K za nedodelano cesto na Bačo in 200 K za pretrgano cesto. — Županstvu v Komnu 200 K za popravo ceste.

„Bog daj dober večer!“ pravim, pa odgovori kmet: „Bog daj!“

I tu pa že ni hudiča, si mislim. In res ga ni bilo. Le kmet se je pisal za Viaga, in tistemu kraju so rekli: Pekel.

Pa vendar mi je bilo čudno.

Kupil sem bil jedno telico in tako po ceni, da sem zopet začel dvomiti, ni li morda le skušnjava.

Prosil sem potem kmeta, da bi mi kdo pokazal pot iz te luknje, pa pravi on sinu:

„Ti, Cencek, pa pomagaj gnati malo tja gori do „cesarja“.“

Na epaka, tu imaš. Saj sem vedel, da tu ne gre s pravnimi rečmi. Kar groza me je bilo.

K cesarju? — Pa ne na Dunaj? Uh ti vrag ti, da sem bil tako neumen, da sem šel tako daleč.

Pa sem vendar prišel srečno do „cesarja“, kakor so pravili nekemu bogatemu kmetu.

Čez tri dni potem sem prišel domov. Vse se je čudilo, kje sem bil toliko časa, a ko sem povedal, da sem bil pri vragu in cesarju, so kar zevali od radovednosti. Pa jim vendar še nisem povedal tem radovednejšem vsega, le tu pri kozarcu, sem si mislil, bi se dalo kaj takega narediti — misli.“

In tudi on je zamočil jezik ...

G o r s k i.

Prošnji sežanske in prvaške občine, kakor sploh vse prošnje, ki so zadevale vodovode in razne vodovodne naprave in brambena dela, se izroče deželnemu odboru, da jih reši v svojem področju, kakor tudi prošnjo učitelja Trobeca v Pliskavici za podporo, da bi mogel obiskati tečaj za deška ročna dela na Dunaju. — Občini Gradež se je dovolila za arzezijski vodnjak izredna podpora 3000 K.

Mariji Žepičevi se dovoli vzgojni prispevek letnih 72 K še za nadaljna tri leta. — Ivanki Sluga, učiteljevi udovi določi se enkratna podpora 150 K, babici Emiliji Susig podpora 120 K, da more obiskovati dotični tečaj v Trstu.

Prošnji obrtne šole Macari v Gradišču in čipkarske šole v Bovcu za stalen prispevek se odstopita dež. odboru. — Vinorejski in sadjarski društvi v Naklem in Velikih Žabljah dobiva vsako 200 K podpore.

Prošnji visokošolcev in dijakov takih šol, kateri se navadno podpirajo s prispevki iz dež. zalog, se odstopijo dež. odboru, da jih reši v svojem področju. V ta namen mu je na razpolago znesek 8000 K.

Po predlogu dr. Faiduttija v imenu peticijskega odseka se rešijo prošnje goriskega mesta ter kat. političnih društev v Bovcu in Kobaridu v zadevi srednjih šol na ta način, da se vlada pozivlja, naj ustanovi v Gorici realno gimnazijo z italijanskim in jednako s slovenskim učnim jezikom.

Sprejme se zakonski načrt, po katerem se županija Šempas razdeli v tri samostalne županije: Osek-Vitovlje, Ozeljan-Št. Mihel in Šempas; prošnjo občine Velike Žabljice, da bi se ločila od Sv. Križa, se zavrne.

Dr. Tuma zopet očita deželnemu zboru pristranost, ker enim dovoli, kar drugim zabrani. Poročevalec Grča ga zavrne rekoč, da je vlada opetovano pritrdila razdruženju šempaske, ne pa kriške županije.

Nerešene peticije se izročijo na predlog dr. Gregorčiča dež. odboru.

Deželni glavar zahvali poslance v ital. in slov. jeziku na plodovitem delovanju ter zaključni zasedanje s trikratnim evviva — in živio presvitlemu cesarju.

Politični pregled.

Šestmesečni proračunski provizorij. — Uradni list „Wiener Zeitung“ je objavil cesarsko naredbo, s katero se uveljavlja šestmesečni proračunski provizorij s pomočjo § 14.

Avstro-ogerska nagodba sklenjena. — Torej nič več krize. Ministerska predsednika ogerski in avstrijski sta cinala in cinala, dokler nista pricincala avstro-ogerske nagodbe. Kaka da je ta nagodba, o tem javnost še ničesar ne ve in ostane javnosti baje skrita, dokler jo ne predloži ta ministerska predsednika obema parlamentoma, namreč avstrijskemu in ogerskemu. Odločila se je baje ta nagodbena bitka 31. dec. ob 6. uri zvečer, ko sta bila oba ministerska predsednika zopet vsprejeta od cesarja. Koj tisto noč se je povrnil ogerski ministerski predsednik v Budimpešto. Potemtakem se je moral s svojimi zahtevami udati jeden od obeh ministerskih predsednikov. Menimo pa, da se ne motimo, ako že danes trdimo, da je bil oni, ki se je udal gotovo le dr. Koerber. „Neue fr. Presse“ piše o tej zadevi tako-le: Nagodba je sklenjena. Carinski tarif je že pripravljen za tisk. V malo dneh bodeta pripravljena za tisk tudi pogodbi z Ogersko glede carin in trgovine. Drugi načrti pa, kakor oni gledé dohodninskega davka, gledé prevoznega davka, potem gledé izplačil v gotovini ter gledé konverzije splošnega dolga, se predložijo obema parlamentoma že v mesecu januarju.

Obe vladi sta se zavezali strogo molčati o tem, kako so se vršila pogajanja, in da ostane tudi nagodba za zdaj še tajna.

Česko-nemška pravna pogajanja so zopet pričela. Min. predsednik Körber jih je otvoril z nagovorom, v katerem je pritisnil na obe stranki. Toda govori zastopnikov posameznih strank dajejo malo upanja na spravo. Moravski Nemci so odklonili skupno razpravo o českem in moravskem vprašanju. Zastopniki vsake dežele se posebej pogajajo. Vlada je obema predložila svoja ločena jezikovna predloga.

Istrski deželni zbor. — Italijanska večina dež. zbora je sprejela predlog, naj

se administrativno združi Istra z Trstom. V imenu slovanske manjšine je govoril k temu predlogu dr. Laginja. Rekel je, da bi se morala ne le Istra, ampak tudi Goriška združiti s Trstom, a le pod pogojem, ako se poprej preosnuje dosednji volilni red.

Konec abstinenec štajerskih slovenskih deželnih poslancev. — Slovenski deželni poslanci štajerski so opustili abstinenco, ki so jo vodili od 18. maja 1899. leta in so zopet vstopili v deželni zbor.

V imenu slovenskih poslancev je namestnik deželnega glavarja gosp. dr. Jurtela v seji 29. dec. podal naslednjo izjavo:

„Slovenski deželni poslanci so sredi potekle deželnozbornske periode zapustili deželni zbor iz vzrokov, ki so pojasnjeni v protestni izjavi, podani v tej zbornici dne 18. maja 1899. leta in ustrezaje izrecni želji svojih volilcev od tistega časa niso prišli v deželni zbor.“

Ako sedaj, začetkom nove deželnozbornske periode, vstopamo v deželni zbor, dasi obstoje v polnem obsegu tisti vzroki, ki so povzročili naš izstop, storimo to z namenom, da novič poskusimo izposlovati, da bode deželni zbor upošteval pritožbe in pravične zahteve slovenskega prebivalstva Sp. Štajerske, zlasti v kulturnem in gospodarskem oziru, in vplivati zlasti na premembo sedaj veljavne, za slovenski narod skrajno krivičnega deželnega reda in deželnega volilnega reda.“

Vinska klavzula. — Trgovinsko pogodbo z Italijo je avstrijska vlada odpovedala z motivacijo, da ji ni mogoče vzdržati vinske klavzule preko 31. decembra 1903.

Potrjen zakon. — Dunajski uradni list je objavil zakon gledé podpor po uimah prizadetim deželam, občinam in zasebnikom.

Ruski minister za zunanje zadeve grof. Lamsdorff je bil na Dunaju. Bil je v daljši avdijenci pri cesarju in se razgovarjal z našim ministrom za zunanje zadeve. Razgovor je bil gotovo o razmerah na Balkanu.

Bolgarija odpovedala trgovinsko pogodbo. — Pogodbo z Avstrijo je glasom poročil iz Zofije odpovedala bolgarska vlada.

Saški kralj Jurij nevarno bolan. — Saški kralj Jurij je bolchal že dlje časa. Zadnji dogodki pa, namreč beg prestolonaslednice Lujise, je na kraljevo zdravje tako neugodno uplival, da se zdaj jako boje za njegovo življenje.

Dopisi.

Iz vipavske doline. (Izv. dop.) — Odkar se je preselil „zli duh“ vipavske doline in njegov „pobočnik“ odtod, je zdaj lep mir tudi na G., kjer se je spolnil stari pregovor: „Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade!“ Tudi drugi pregovor se utegne kmalu spolniti, „da božji mlini fino-drobno meljejo, četudi počasi“. Tista priča, ki je prisegla proti gosp. kuratu F. I. pride v preiskavo radi tatvine lésa v obč. gozdu na Nanosu, kakor se ravnokar govori. Svet se čudi, kako se je moglo dati prisego človeku, ki kaže javno svoe brezverstvo in ki je zdaj obdolžen tatvine v obč. gozdu. In mar ima javni tajivec vere in zagrizen sovražnik vere in njenih nositeljev-duhovnikov kako vest? Vsi pravični se nadejajo, da bode isti pri novi preiskavi popolnoma razkrinkan in potem tudi znana obsodba, ki je bila radi raznih dvomov, od višjega sodišča odložena, zgubi svojo pravomočno veljavo. „Nič ni tako skrito, da bi ne bilo kdaj odkrito“. In ne dolikajte se mojih maziljencev!

V i p a v e c.

Iz baške doline. — Pri nas se je zadnji čas mnogo spremenilo. Naše ljudstvo je začelo spoznavati, kje je resnica in kje laž. Zginilo je precej liberalno časopisje, posebno še „Primorci“; namesto njih se pa širi vedno bolj dobro katoliško časopisje. Liberalni prenapeteži so se nekoliko pomirili, ker so najbrže sprevideli, da njih trud ne pomaga dosti. Dolgo časa se je v naših hribih šopirilo liberalstvo, in mnogi so menili, da je že vse okuženo. A naše ljudstvo je sprevidelo, da v liberalstvu ni „napredka, omike in svobode“, zato se je s studom začelo obračati od napredne stranke. Liberalci obetajo svobodo. Tudi pri nas smo dolgo časa gledali to navidezno svobodo, toda mesto svobode smo ob-

čutili le trdi jarem sužnosti. Zato proč od liberalcev!

Zadnji čas se je „Prim. List“ pri nas precej razširil, žeteli je le, da se v prihodnje še bolj razširi med ljudstvom, da tako spozna, kdo je njegov pravi prijatelj.

Ker naši domačini v vsaki številki iščejo dopisov in poročil iz naše doline, odločil sem se, da bodem v svojo „torbico“ zbiral razne novice ter jih pošiljal „Prim. Listu“. Prereševal bodem vse na „rešetu“, katero ima velike in male luknje, skozi katere bodo cepali debeli in drobni liberalci. Gradiva ne bode manjkalo.

Za novo leto pa voščim vsem dragim naročnikom „Prim. Lista“:

Obilo sreče in veselja, posebno pa še tri kronice, da „Prim. List“ si naročite.

B i s t r o b a š k i.

(Pristavek uredništva. Ta dopis nam je poslal kmečki mladenič. Dopisnika prosimo, da ostane zvest obljubi in nam za vsako številko pošlje poročilo. Bog z Vami, vrli mladenič!)

Iz Bovca. — (Dr. Tumi v al-bum). Da tako daleč sega ost zagrizenosti — bi ne bili pričakovali! Vsaka stvar ima pač svoje meje, a kakor se dan za dnem bolj prepričujemo, židovsko-liberalno pobalinstvo je nima nikake — „Vse naj zlodej vzame...!“

Da je Štrkelj glasoval proti svojemu predlogu za Tumo v zadevi podpore mlekarju v Bovcu, mu toliko ne moremo zameriti, dasi je „strokovnjak v kmetijstvu“, toda mož ni bovški zastopnik in tudi „doktor“ ne, radi česar mogoče ne vé, kaj je doslednost, logika in moštvo ter samostojnost prepričanja... Otroci se dajo pitati, odrasli pa ne!

Doktor Tuma pa si zapiši za ušesa naslednja dejstva: Ako vidi v prošnji „Katol. pol. društva“ „klerikalizem“, o katerem s „Sočo“ vred niti ne vé, kaj je prav za prav ta publicca, ga vidi le s svojimi liberalnimi, slepivnimi očali!

Ako treba komurkoli, zlasti bornemu kmetu kaj pomagati, „Kat. pol. dr.“ ne pozna strankarstva! Ono je ustanovljeno tudi za pospeševanje gmotnih koristij čolega bovškega okraja! In o tem so prepričani tudi najzagrizenjši liberalci v Bovcu, in so se sami že pohvalno izrekli o tem!

Ali je iskalo in išče „Kat. pol. dr.“ svojih koristij z ustanovitvijo prepotrebne in vrlo delujoče „Zavarovalnice za govejo živino“? Radi bi poznali Bovčana razven raskavega jezičnega smolarja Muznika, strica goriškega Andrejca, ki bi bil proti temu društvu! Društvo je ustanovljeno za vse živinorejce bovškega okraja, in lepo število bovških liberalcev je tudi zavarovanih pri njem, in v odboru sedé tudi!

Ravno takó je tudi z drugimi gospodarskimi namerami društva, v katerih noče le-to nikakega strankarstva, in bovški liberalci podpirajo vedno take prošnje društva tudi s svojimi podpisli! (Konec pride.)

Novice.

Cesarjev dar. — Presviti cesar daroval je za zgradbo nove cerkve v Krnu 200 K.

Imenovanje. — Davčni praktikant g. Miroslav Mrevlje imenovan je za davčnega pristava. — Računski svetnik pri c. kr. namestništvu v Trstu gosp. Karol Corsich je imenovan za učitelja državnega računstva na trgovinski in nautični šoli v Trstu.

Umrl je dne 31. m. m. v Trstu po daljši boleznii g. Fran Žitko v 66 letu svoje starosti. Pokojnik, ki je prišel kot mlad fant v Trst, napravil si je vsled njegove neumorne delavnosti in previdnosti prav lepo imetje. Pri vsem tem pa je ostal vedno zvesti sin svojemu narodu in bil je povsod na delu, kjer je šlo za to, da se vzbuja v Trstu narodna zavest. Bil je ud skoraj vseh slovenskih društev v Trstu, pri mnogih pa je bil jako delaven odbornik, katerega bo težko nadomestiti, posebno zaradi tega, ker ga ni v Trstu Slovenca, ki bi bil tako dobro poznal vse podrobnosti tržaškega življenja, kakor jih je poznal pokojni Fran Žitko.

Naj počiva v miru!

Umrl je dr. Matija Keršovani, dolgoletni zdravnik v bolnici usmiljenih bratov.

Silvestrov večer v goriški Čitalnici je nudil udeležencem obilo užitka in zabave. Petje mešanega zbora, samospevi in godba, vse je bilo pravi umetniški užitek. Dovljna igra „Medved snubač“ pa je vzbudila mnogo smeha. Udeleženci, katerih je bila polna dvorana, so se ta večer prav izborno zabavali.

Za zastavo „slovenskega katoliškega del. društva v Gorici“: P. n. monsieur Stefan Kafol, 2 K, Josip Lutman iz Št. Andreja 40 v, č. g. Andrej Mesar 2 K.

Za slovensko sirotišče v Gorici. — Za „društvo katoliških detoljubov“ oziroma za prihodnje slovensko sirotišče so nam poslali: P. n. Jernej Kopač za odkup novoletnih voščil 5 K (za „Alojzijeve“ 10 K), A. K. 2 K, č. g. Franjo Sila, župni upravitelj pri sv. Ivanu pri Trstu 4 K 85 v., T. L. 1 K, Čigon 2 K, Marija Kermavnar 1 K, M. U. 1 K, č. g. Primož Zakrajšek 2 K.

„Nekdo“ veselje se vztrajnega delovanja „slovenskega kat. delavskega društva v Gorici“ 10 K.

Anton Šinigoj 1 K, Alojzij Gabrijelčič 1 K, Rozalija Gorjanc 1 K, Anton Plahuta 1 K, Jakob Šuligoj 1 K, Mavrič Andrej 1 K.

Pri razpravi o krošnjarskem zakonu v poslanski zbornici je dr. Gregorčič stavil resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj poizve, v koliko so se prebivalci kobaridskega okraja že od nekdanj deležili ugodnosti, katere so uživali prebivalci bolškega okraja glede krošnjarstva, in naj jim podeli te ugodnosti tudi še dalje, v kolikor to zahteva pomanjkanje zaslužka v tem okraju. Resolucija se je odstopila obrtnemu odseku. Predlagal je tudi, naj bi bilo še dalje dovoljeno krošnjariju z naročniki in raznimi optičnimi izdelki, ali da bi se to dovolilo vsaj onim krošnjarjem iz bolškega okraja, ki so do zdaj prodajali tako blago in so se izkazali zaupanja vredne. Predloga sta bila odklonjena, kakor tudi sličen predlog posl. Osk. Gabrščeka, stavljen k § 32.

Poštna filijalka v Gosposki ulici se preseli v nove prostore v hiši gosp. Jerneja in sicer v isti ulici, dne 24. februarja 1903.

Zlato zaponko z briljanti je hotel prodati neki zidar nekemu tukajšnjemu zlatarju. Zaponko je cenil zlatar na 100 K. Ko je pa zlatar zidarja vprašal, od kod ima zaponko, mu je ta povedal, da jo je našel v Trstu. Najdena zaponka se je zaradi tega shranila na tukajšnji policiji.

Skočil je z železniškega mosta v Sočo včeraj zjutraj neki 24 letni Anton Sossou iz Podturna in je ostal pri tej priliki mrtev.

Padel je namreč na suho in ne v vodo.

Samomor vojaka. — Dne 1. t. m. se je ustrelil v vojašnici, nahajajoči se v ulici Vogel, vojak 16. stotnije tukajšnjega pešpolka, France Zigler. Nesrečnik nastopil je vojaško službo meseca oktobra lanskega leta.

Sram jih je. — Ker je pri zadnji deželnozbornski dopolnitvi tako grdo propadel liberalni kandidat inženir in državni poslanec Antonelli, skušajo, ker jih je sram, italijanski liberali to zadevo tako zabašuriti, da pravijo, da ni na svojo kandidaturu mislil niti Antonelli niti da bi se bilo za njo brigalo liberalno italijansko politično društvo „Unione“. Kdo naj jim verjame? Je pač basen o lisici in o grozdju.

Odprava državnih mitnic in goriški mestni zastop. — Naši mestni očetje so pač liberalni, kadar njim to kaže. Koliko je trebalo, da se se konečno vendar-le jedenkrat odpravile državne mitnice. In med temi, ki so označevali mitnice kot neko srednjeveško napravo, bili so tudi mnogi izmed naših mestnih očetov. Ali lažiliberalnost ostane pač vedno lažiliberalnost. Za naše liberalne mestne očete bile so le državne mitnice neka srednjeveška naprava. Mestne mitnici, to je, po njih mnenju, nekaj modernega. Zato so pa hiteli koj podvojiti pristojbine za mestne mitnice, ko so se imele odpraviti državne. Postavili so namreč že v proračun svoto 13.000 K, katere bi prinašala podvojena pristojbina za mestne mitnice. Seveda je bilo tržaško namestništvo drugega mnenja in je zaradi tega tudi uničilo sklep naših mestnih očetov glede podvojenja pristojbin za mestne mitnice. Mi bi šli pa še dalje in bi rekli: ako so bile dr-

žavne mitnice srednjeveška naprava, potem niso tudi mestne mitnice nič boljšega. In zato bi svetovali našim občinam da se prej ko prej zgamejo in zahtevajo, da se tudi mestne mitnice popolnoma odpravijo.

Število umrlih v Gorici v l. 1902. — V l. 1902 je umrlo v Gorici 794 oseb. V l. 1901 umrlo jih je 769.

Aretiranih je bilo v Gorici l. 1902, tisoč in eden oseb l. 1901 980 oseb. Torej povsod napredek!

Iztranih je bilo iz Gorice l. 1902 469 oseb.

Tatvina. — Nekemu Komič-u biva-jočemu v bližini mestnega konjederca sta zmanjkali v petek dve vprežni opravi.

Mlad je začel. — Pred nekimi dnevi je prišel v stolno cerkev 14-letni Vincencij Velikonja doma iz neke vasi blizu Tolmina, misleč, da je v cerkvi sam, začel je odpirati neko pušico. V cerkvi je bila pa takrat tudi neka Ivana Kodrič. Ta je šla k cerkovniku v sakristijo in ga opozorila na Velikonjo. Cerkovnik je Velikonjo prijel ter ga izročil policiji. Velikonja je pa povedal policiji, da je tudi v Vidmu v neki cerkvi kradel in da je bil zaradi tega tudi en mesec zaprt. Deli so ga zaradi tega pod ključ.

Pretep. — Stepančič Vincencij iz Bukovice, opekarniški delavec, se je v nedeljo zvečer vračal iz neke krčme domov. Na poti pa je zadel ob večjo tropo vaških mladeničev. Ti so ga pa tako hudo pretepli, da so ga morali svoji ljudje pripeljati v tukajšno bolnišnico.

Fasije za osebni dohodninski davek. — Finančno ravnanstvo v Trstu razglasi, da morajo vsi tisti, ki so podvrženi osebemu dohodninskemu davku predložiti svoje fasije doličnim davčnim uradom, najdalje do dne 31. t. m.

Zaprli so na Silvestrov večer nekega Karola Jasnika v ulici Dogana, ker je razbijal in pretil očetu, ki mu ni hotel dati denarja.

Shod kmetovalcev. — Na Gorici pri Rebku je bil v nedeljo 4. t. m. shod kmetovalcev. Sklical je shod brejski učitelj A. Mužina, udeležba je bila obilna in sicer iz obeh strank, četudi smo zvedeli za shod le po ovinkih. Govoril je potovalni učitelj kmetijstva Ant. Štrekelj prav po domače in prepričevalno o načinu združnega pripravljanja vina; dr. Tuma pa je razložil korist združništva posebno glede na upravo in kupčijo pri kletarskih zdrugeth. Tudi judovsko odeduštvo je obsojal. Ako bi dr. T. vedno tako stvarno nastopal, bi lahko še koga premotil, da je gospod doktor res vnet za blagor kmeta. Pa dober nauk sprejmemo od vsakega.

Gospod s klicatelju pa svetujemo, naj drugikrat naše poslance začasno povabi, ter naznani shod tudi v „Primorskem listu“ in „Gorici“, drugače nas bo težko prepričal o svojih nepristranskih namelih.

V Orehovljah praznovali so praznik sv. Treh Kraljev slovesno, Ljudstva se je zbralo polno iz sosednih vasi, da je bila cerkev prenapolnjena. Pohvaliti nam je vrle cerkv. pevce iz Bilj, ki so v kratkem času veliko napredovali, da se prištevajo pevski zbor biljski med najboljše v goriški okolici. Vsa čast pa tudi vrlim, dobrim Orehovcem, ki skrbijo kaj radi za lepoto svoje lepe cerkvice.

V Biljah je umrla preteklo nedeljo Urša Jug roj. Makarovič „Serovinka“ iz Sv. Gore stara 100 let.

„Bralno društvo“ v Sv. Križu bode imelo redni občni zbor v nedeljo dne 11. t. m. ob 3. uri popoldne z navadnim dnevnim redom. Odbor.

Grozna nesreča. — V Kamnicah nad Gorenjempoljem je dne 5. t. m. popoldne zgorela 5-letna deklica Alojzija Kamensček. Bila je sama s starejšo bolno sestro doma. Ko je hotela na ognjišču zakuriti, vnela se ji je obleka. Predno so prišli ljudje, je že popolnoma bila opečena.

Iz Gabrovce pri Komnu se dopisnik zahvaljuje preč. ordinarijatu, da je tako kmalu poslal dušnega pastirja ter izraža svoje veselje nad prelepo cerkveno slovesnostjo ob božičnih praznikih. Pohvali tudi g. organista.

Nesreča. — V Gorenji vasi pri Kanalu pritisnili so konji voznika V. Loviščka, ko je vozil vino, ob zid ter ga hudo poškodovali.

V Čepovanu je za božične praznike — v splošno veselje — nastopil možki zbor; naj krepko deluje v čast

božjo, a tudi v spodbudo in veselje vsem poslušalcem!

Na Otlici se kaj pridno glasi novi harmonij v hiši Alberta Poljanc. Bog daj, da bi se mladi organist tudi kmalu pokazal v cerkvi pri novih orgljah!

Po Rebru nad Puštalami (Čepovan) pravijo, da ni varno hoditi po noči: pravijo, da tam ob cesti večkrat kaj zasumi....

Na Trnovem nekdo ne more spati; pravijo, da ga straši množica „Pr. listov“, ki romajo čez Trnovo....

Na Trnovem se je pred božičnimi prazniki ponesrečil dimnikar Peršič: zdrsnilo se mu je po stopnicah pred c. k. gozdno hišo na Vitovljskem Vrh.

V Ročinju imajo pri misijonskem križu majhno nabiralnico. Doneski v tej truzici nabrani porabijo se za luč, ki gori pred tem križem.

To skrinjico okradli so do sedaj neznani tatovi. Veliko ni bilo v njej, — sodi se, da 7—8 K.

Tatvina izvršila se je čez dan, ko je navadno cerkev odprta. Uzmovič je lahko klečel pred sv. razpelom ob enem privzdignil s kakim železom zgoreno desko nabiralnice.

Misijon. — V Kredu na Kobarškem obhajajo sv. misijon. Prišel je dne 4. t. m. in bo trajal do 12. t. m. Vodijo ga preč. oo. misijonske družbe iz Ljubljane.

Ogenj. — Na sv. večer bil je velik požar na Morizmu (skalnati hrib nad Drežnico). Goreti je pričelo kmalu popoldne in gost dim kakor temen oblak ležal je na gori. Zvečer se je ogenj razvil. Gorela je suha trava in grmovje, pa bila je velika nevarnost, da se vname tudi gozd. Ljudje gasili so skoraj celo noč in posrečilo se jim je požar omejiti in zadušiti. Zažgala sta baje dva pastirja, ki sta prižigala cigarete. (O te nesrečne cigarete! op. ur.) Nesreče, hvala Bogu ni velike, tudi žival ni nobena zgorela, le nekaterim ovcam osmodila se je volna.

Šola. — Iz Vrsna pri Kobaridu nam poročajo, da že par mesecev nimajo učitelja. Otroci bodo vse pozabili če še nadalje ne bo učitelja. Ta šola bila je ustanovljena še le koncem l. 1897 in že tretjič nima učitelja. Nam se čudno zdi, čemu ustanovljajo oblasti nove šole, če nimajo dovolj učiteljskih moči. Vrsenski otroci so popred hodili v šolo na Ljubuške, kjer je bil vedno učitelj, sedaj so jim ustanovili lastno šolo — pa brez učitelja. Tudi na Volarjih in na Kamnem nimajo učitelja. Naši ubogi gorjani plačujejo ogromne naklade za šolo — pa od tega nič nimajo! Pač napredek!

Novo društvo ustanovilo se je na Drežnici pri Kobaridu, namreč društvo, ki bo skrbelo za zgradbo nove cerkve v Drežnici. Stara cerkev je vedno v nevarnosti, da se podre; oblasti so jo že večkrat zaprle in podprle, sezidati se mora nova. Ljudstvo je ubožno, ne more samo, velike podpore pa od nikoder ni pričakovati. — Zato bo društvo moralo skrbeti, da se dobi potrební denar. Bog daj obilno udov in svoj blagoslov!

Novo bralno društvo snujejo baje na Iderskem pri Kobaridu. Ker ljudje sedaj opuščajo „Sočo“ in „Primorca“, hočejo jo spraviti pa v bralno društvo, da ja ne izgine slabo seme iz vasi. Najbolj si baje prizadevata za društvo oče župan in g. učitelj. Iderci, ne pojdite na liberalne limanice, saj imate v Kobaridu katoliško bralno društvo, ki vam za par novčičev nudi preobilno dobrega berila. Če pa nočete v 20 minut oddaljeni Kobarid, si pa lahko časnike domov vzamete. Torej ne liberalcem na limanice, saj dobro veste, da je prepovedano brati omenjena časopisa bodi zasebno ali tudi v društvih!

Kakoršno življenje taka smrt. — Pred Božičem umrl je v Kobaridu neki Medved. Bil je nekdanj imeniten posestnik, imel je več hiš v Kobaridu, pa vse je pogнал po grlu. Zadnje čase bil je mešetar, berač itd., pred vsem pa pijanček. V cerkev pa ni šel nikdar — tudi sv. misijona se ni udeležil. Kakor je živel, tako je pa tudi umrl. Zvečer pil je do desete ure, kjer so ga tudi pregovarjali naj gre vendar enkrat k spovedi — zjutraj našli so ga v brlogu mrtvega. Žganje ga je umorilo! Pri njem so našli baje polno tujih stvari, s pijanstvom si je pridobil tudi sračjo navado. Bog nas varuj nesrečnega žganja!

„Soča“ in fridollustvo. — „Soča“ se zopet zaganja v Alojzijeve. Mi pa pravimo, da ljudje med katerimi se do-

gaje stelestvo in woltijanstvo, naj le pred svojim pragom pometajo.

Učenci „Soče“. — V Šempasu je bila dne 30. decembra dražba užitnine. K dražbi so prišli nekateri domači možje in zastopniki tvrde Gorup. Užitnina je ostala tvrdki Gorup. Začetkom so domačini pridno dražili. Ko pa so bili poklicani iz pisarne v vežo, so se od tam vrnili veselih lic in molčečih ust. Po Šempasu se javno govori, da neki učence „Soče“ je bil za-lovljen z 100 kronami, drugi z manjšimi svoticami... Za blagor občine!

Dva lista prenehala. — „Novice“ so nehale izhajati. Nekdanj vrle Bleiweisove „Novice“ so nazadnje prišle v roko Rikota Malovrha. Pač nobeno čudo, da so zamrle. — Tudi „Danica“ je v dose-danjem založništvu prenehala izhajati. Urednik č. mons. Tomo Zupan pa na-znanja, da jo bode v kratkem zopet pri-čel izdajati.

„Bogoljub“, nabožen list za slovensko ljudstvo, je začel izhajati v Ljubljani po dvakrat na mesec. Naročnina stane samo 1 K 44 vin. Vrlo ga pripo-ročamo!

Gospodarska zveza v Ljubljani je imela dne 29. m. m. odborovo sejo, pri kateri se je izvolil predsednikom g. Jožef Jeglič, II. podpredsednik J. Šiška, kancelar.

Ne igrajte se z orožjem. — V Ljutomeru na Štajerskem je Andrej Vrabl v gostilni ravnal tako nerodno z revolverjem, da se je sprožil in strel zadel orožnika Jož. Anuška v čeljust in mu predril v usta.

Ne kadite v postelji! — V Ljubnem v Sav. dolini prišel je delavec Tomaž Temel po noči vinjen domov. V postelji je pričel kaditi in pri tem raspal. Med spanjem pa se je vnela postelja in zgorela. Našli so drugo jutro mrtvega in vsega opečenega.

Čujte, kaj dela žganje. — 17-letno dekle Ivana Lebenčnik iz Zaplanine v fari St. Gotarda je neslo z Vranskega špirit domov za žganje, in se ga je bilo napilo. Domov gredeči je postalo slabo. Ko je v vodi Ločici hotela z vodo napolniti steklenico, v kateri je še manjkalo špirta, padla je v vodo in utonila.

Važna razsodba. — Doslej se je priznavala občinam pravica, da so se smele pritožiti tudi na ministerstvo, ako se je občina izrekla za dovolitev gostilniške koncesije, I. in II. instanca pa koncesije nista dovolili. Upravno sodišče pa je sedaj izreklo, da imajo občine le tedaj pravico pritožiti se tudi na ministerstvo, če je bila kaka gostilniška koncesija podeljena proti njihovi volji, drugače pa ne.

Usodepolne sanje. — Te dni se ga je neki R. v Poreču nalezal nekoliko preveč in v tem stanu šel je spat. Kar zaslisi po noči oni, ki so spali v sosedni sobi krik: „Ogenj, ogenj, gori, gori“. Ta krik izviral je iz sobe, v kateri je spal R. Naglo skočijo po koncu, ter hite v sobo, iz katere je bilo slišati kričanje. Pa glej! V sobi ni bilo ne ognja pa tudi R-a ne, a sobino okno je bilo odprto. Ko se približajo k oknu in pogledajo skozi vanje, zagledajo pod njim ležečega R-a, zavitega v odejo. Reče je tožil, da čuti bolečine po celem životu. Tekli so mu hitro na pomoč ter ga prinesli nazaj v spalnico, iz katere je skočil v sanjah skozi okno iz strahu pred ognjem.

Ponarejen denar. — Finančno ministerstvo opozorja, da so v prometu ponarejeni bankovci po 10 K. V prvi vrsti nemškega besedila se spoznajo na tem da je tu namestu besede „Bank“ natisnjeno „Rani“.

Koliko vlna se pridelala na Francoskem. — L. 1902 so pridelali na Francoskem 40.000.000 hektolitrov vina, l. 1901 pa so ga pridelali 18.000.000 več.

Za kratek čas.

Drugikrat menda ne več. — Duhovnik vozil se je v poštnem vozu. Sopotujoči naprednjak začel ga je zasmehovati radi njegovega stanu. Začel pa se je nadutevati tudi norčevati iz proglašenja svetnikov in blaženih. „Čudim se“, pripomni duhovnik, da se ravno vi norčujete iz proglašenja blaženih, ko ste že vendar sam proglašen blaženim“, — „Tako? od koga pa?“ „Od nekoga, ki mu gotovo priznavate oblast, od Izveličarja samega.“ — Tako? radoveden sem, kje je to zapisano?“ — Pri sv. Matevžu 5. pogl. 3. vrsta. Tam je zapisano: Blaženi

so ubogi v duhu". Sopotniki so se smejali, naduti naprednjak pa jo je molče vtaknil v žep.

Novoletna šala. — Nekdo je 1. januarja naznanil v časopisu malega mesta, da bo jutri pokazal človeka, ki ima toliko oči, kot je dni v letu. Gledišče se je do zadnjega kotička napolnilo. Ko so odgrnili zastor, nastopil je naznanilec sam in rekel: Slavna gospoda, v meni vidite človeka s toliko očesi kakor je dni v letu, kajti danes imamo drugi dan v letu.

„Harmonij“

rabljen a dober in soliden, se vkupi. — Ponudbe naj se pošiljajo Janezu L. a p. n. j. a, organistu, pošta Podbudo ob Bači.

Harmonij

skoraj nov popolnoma nepokvarjen se prodaja po znižani ceni

Trst, ulica Molin piccolo št. 1. I. J. K.

Peter Lukman

priporoča slavnemu občinstvu krojaško delavnico

v Gorici na Kornju št. 9.

Nova delavnica cerkvenih posod in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 8.

Podpisani vsa si naznaniti pred. duhovščini, da je odprl novo delavnico cerkvenih posod ter se priporoča za naročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni kovini in v vsakem slogu po najnižjih cenah.

Ker še nima ilustrovanih cenikov, pošlje po želji pred. duhovščini oblike raznih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popraviljanje rabljenih reči, jih zopet posrebi in pozlati tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelivo po najboljših iznajdbah in popravlja že rabljene.

Udani

Franc Leban,

srebrar.

Sadarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:

Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

PETER COTIČ

čevljarji mojster

v Gorici, Gosposka ulica št. 14.

priporoča svojo delavnico.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlinca v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodove kavo in Ciril-Metodove užgalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semenški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blagater tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnava za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlino izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strunc, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice **uredijo redno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — **Okrepé želodec**, storé, da **ugine v kratkem času omočica in životna lenost** (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da **človek raje je**.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitev in pošiljatve pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Najboljša krma za živino
je

KOKOVA ZMES

katere se sedaj rabi kot hrana za živino in zlasti za isto, ki daje mleko, potrjeno od

prof. dr. Pott-a

v Monakovem (Bavarsko).

Dobiva se na prodaj edino pri trgovcu

Josipu Komelu,

ulica proti Soškemu mostu št. 67 (prej K. Sirk) in podružnici v Stolni ulici št. 4.

Uzorec z navodili se razpošilja brezplačno.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,

izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob razprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nosilcev

v Gorici.

Pocinkana žica sa vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krone nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri nju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voille de Lanie, Tennis, Oksford, piqué luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbiro. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odelj, koftov, srajc, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborna perilo, katero se rasprodaja 15% pod ceno, dokler je še zalogo.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljaajo uzorci poštne prosti.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4-90 K

Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Velika zaloga medu pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAČ,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona.